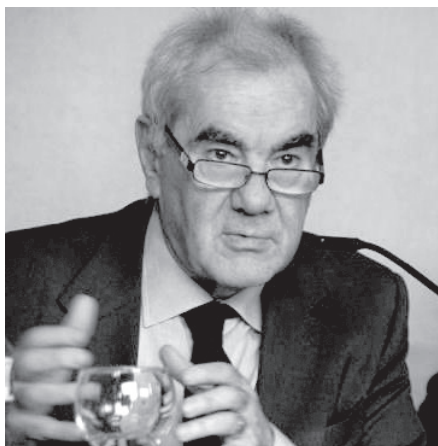


DEMOCRÀCIA, CONEIXEMENT, SOCIETAT



Ernest Maragall,
PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ CATALUNYA EUROPA

La Fundació Catalunya Europa no es limitarà a fer d'observador ni a la mera descripció de les complexitats creixents d'una realitat que no sempre podem entendre però sabem que no podem acceptar passivament.

Els esdeveniments es precipiten.

Hem entrat en un període crític en que es prendran decisions de transcendència en diversos àmbits i qüestions. Arreu del món però també a Europa i a casa nostra.

Trump encén una nova acció d'armes cada setmana, Rússia hi afegeix la seva pitjor versió, Europa se la juga en les eleccions holandeses -se n'han sortit prou bé-, franceses, alemanyes, ara també al Regne Unit, però no acaba de definir l'estratègia que li torni l'ànima i el lideratge del binomi equitat-llibertat.

I d'altre banda Turquia, Estat policia pagat per tancar la via europea als refugiats, decideix si es

llença en braços d'una dictadura; i els conflictes armats a l'Àfrica ofereixen, sense gaire atenció mediàtica, tots els horrors imaginables.

L'economia globalitzada, incloent el rol creixent dels nous actors de la Xina o l'Índia, segueix el dictat dels poderosos i els grans rics del món, duent a límits increïbles la cobdícia convertida en caràcter indestriable del nou capitalisme financer especulatiu, tot condemnant a milions de ciutadans a la pobresa i la precarietat.

No cal fer alarmisme per prendre consciència que som a poca distància, massa poca, d'un eventual desastre, d'un nou i terrible conflicte armat ara ja potser mundial i nuclear.

Mentrestant al nostre país resta oberta, sense visible solució acordada, una qüestió bàsica de caràcter democràtic i reconeixement col·lectiu. L'Estat es nega a admetre l'evidència d'una societat conscient de la seva condició, disposada a actuar com a subjecte polític i a decidir sobre el seu futur.

Quin és el denominador comú, quina la via de sortida en positiu per tots aquests desafiaments? Només la trobarem, crec, en l'impuls democràtic, en l'educació com a prioritat política, en la consciència social de les noves complexitats, en la cerca d'un nou equilibri que retorni la balança cap al poder de decisió dels ciutadans tot posant

Hem entrat en un període crític en que es prendran decisions de transcendència en diversos àmbits i qüestions.

fi al regnat del poder econòmic sense límits ni regulació suficient.

La Fundació Catalunya Europa és una modesta institució catalana que, junt a tantes altres al nostre país i arreu d'Europa, vol aportar elements de coneixement i comprensió que puguin convertir-se en instruments útils d'acció política en mans de les institucions democràtiques de cada àmbit. Instruments necessaris per què, qui en té la possibilitat i la responsabilitat, intenti canviar les regles del joc i pugui construir escenaris d'esperança col·lectiva.

Per donar contingut a aquesta línia de treball hem definit uns àmbits i unes prioritats coherents amb el nostre caràcter fundacional però també orientats a la cerca de respostes adequades a alguna de les qüestions que esmentàvem en els paràgrafs anteriors.

En el període incert que tot just hem encetat, tots els conceptes demanen redefinició i semblen buscar nou contingut: democràcia, economia, sobirania, partits, poder, llibertat, identitat, justícia...

Treballarem, doncs, en primer lloc, tot el que podem integrar sota l'apel·latiu, dubto si gaire afortunat, de «Llegat Pasqual Maragall», entès en el sentit projectiu d'una actitud i unes conviccions que troben aplicació plena en la situació actual.

En segon lloc, el conjunt de projectes, estudis, informes i activitats que podem classificar en tres epígrafs quasi complementaris:

a) Metròpolis, les ciutats i el seu rol central en relació a les grans qüestions econòmiques i socials a les que hem de fer front.

b) Europa com a realitat en construcció exigent i definida avui per les seves frustracions i contradiccions més que per les seves conquestes i realitzacions. I Europa com a espai vital i natural per Catalunya: sobirania compartida, competències i subsidiarietat, democràcia i poder.

c) Reptes del segle XXI: canvi climàtic i energia, desigualtat (el proper juny comencem el cicle «Combatre la desigualtat» amb Stiglitz com a

La Fundació Catalunya Europa vol aportar elements de coneixement i comprensió que puguin convertir-se en instruments útils d'acció política en mans de les institucions democràtiques de cada àmbit.

primer ponent), gènere, demografia i migracions, sostenibilitat econòmica i social, pau i seguretat.

El moment que vivim no admet silencis ni falses neutralitats. És hora de prendre riscos tot fugint de partidismes o de condicionaments polítics. El risc inherent a tot exercici d'anàlisi, d'aprofundiment o d'interpretació si parteix de premisses científiques, almenys en les hipòtesis de sortida. El risc intel·lectual exigible a tota producció de coneixement sorgida de la solvència professional i l'honestetat personal.

És ben obvi que per dur endavant aquests objectius amb resultats mínimament apreciables haurem de treballar molt sovint en col·laboració amb altres entitats i que necessitarem generar moltes complicitats públiques i privades per fer-ho possible.

Serem conseqüents amb la nostra convicció/vocació europea. Europa ha de ser casa nostra.

En tot cas ho intentarem. •